

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 36.

Vydána dne 31. prosince 1957

Cena Kčs 2.10

OBSAH:

(79.—82.) 79. Zákon o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrisační zákon). — 80. Nařízení, kterým se provádí zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrisační zákon). — 81. Zákon o koncertní a jiné hudební činnosti. — 82. Zákon o estrádách, artistických produkcích a lidové zábavě.

79

Zákon

ze dne 19. prosince 1957

**o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny
(elektrisační zákon).**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl první

Úvodní ustanovení

§ 1

Rozvoj výroby a rozvodu elektřiny a jejího užívání je jedním ze základních předpokladů k dosažení vyšší technické úrovně výroby a tím i rozvoje celého národního hospodářství a růstu hmotné a kulturní úrovně obyvatelstva. Plánovitý rozvoj národního hospodářství vyžaduje zabezpečení stálého dostatečného předstihu rozvoje energetické základny před rozvojem ostatních odvětví národního hospodářství. K dosažení těchto cílů a k zajištění dostatku energie, zejména elektrické, pro uspokojení potřeb národního hospodářství je třeba urychlit výstavbu energetických děl, hospodárně jich využívat a pečovat o plynulou a kvalitní dodávku elektřiny a o její hospodárnou spotřebu.

§ 2

Energetická díla

(1) Energetickými díly pro výrobu nebo rozvod elektřiny (dále jen „energetická díla“) se v tomto zákoně rozumějí:

- a) výroby elektřiny,
- b) zařízení pro rozvod elektřiny (§ 3) nebo jejich části, pokud slouží nebo jsou určeny k dodávce elektřiny více odběratelům (dále jen „zařízení pro veřejný rozvod elektřiny“) a
- c) elektrické přípojky (§ 4) s příslušenstvím.

(2) Za energetická díla podle předchozího odstavce se nepovažují:

- a) drobná zařízení pro výrobu elektřiny, která mají pro zásobování širšího okruhu spotřebitelů elektřinou vzhledem ke své malé výkonnosti nepatrný hospodářský význam,
- b) elektrická zařízení, která jsou připojena na elektrickou přípojku a slouží nebo jsou určena k odběru elektřiny (dále jen „odběrná elektrická zařízení“),
- c) elektrická zařízení slaboproudá a
- d) telekomunikační zařízení jakéhokoli napětí.

§ 3

Zařízení pro rozvod elektřiny

Zařízením pro rozvod elektřiny se rozumí zařízení pro přenos, přeměnu a rozvádění elektřiny, jako stanice (transformovny, spínací stanice a měnirny) a elektrická vedení.

§ 4

Elektrické přípojky

Elektrickou přípojkou se rozumí elektrické vedení, které odbočuje od zařízení pro veřejný rozvod elektřiny směrem k odběrateli a slouží nebo je určeno k připojení odběrných elektrických zařízení.

Oddíl druhý

Zřizování a provozování energetických děl a některých jiných zařízení pro rozvod elektřiny

§ 5

Zřizování a provozování energetických děl energetickými podniky

Energetická díla zřizují a provozují, pokud tento zákon nestanoví jinak, organizace v působnosti ministerstva energetiky (dále jen „energetické podniky“).

§ 6

Zřizování a provozování energetických děl jinými organizacemi

(1) Energetická díla, která nejsou v den, kdy tento zákon nabude účinnosti, ve správě energetických podniků (dále jen „závodní energetická díla“), budou nadále provozovat dosavadní provozovatelé, pokud pro organizaci socialistického sektoru nestanoví ministerstvo energetiky v dohodě s příslušným ústředním úřadem nebo orgánem něco jiného a pokud se na tato díla nevztahují ustanovení § 35 odst. 1 tohoto zákona.

(2) Jiné organizace než energetické podniky mohou nově zřizovat nebo podstatně rozšiřo-

vat energetická díla a potom je provozovat jen se souhlasem ministerstva energetiky nebo organizace jím pověřené, jsou-li pro to závažné důvody, zejména docílí-li se tím hospodárnější výstavby energetického díla, hospodárnější výroby nebo rozvodu elektřiny nebo nelze-li jinak zajistit dodávku elektřiny, po případě páry, pro účelovou výrobu provozovatele. Udělení souhlasu lze vázat na splnění určitých podmínek, zejména k zajištění dodávky elektřiny do zařízení pro veřejný rozvod elektřiny.

(3) Ministerstvo energetiky může stanovit, že pro některá díla, zejména díla menšího hospodářského významu, není souhlasu podle předchozího odstavce třeba.

(4) Souhlas podle odstavce 2 nenahrazuje projednání a povolení stavby ani povolení k jejímu uvedení do trvalého provozu (užívání) podle zvláštních předpisů.

(5) Vláda stanoví, ve kterých případech a za jakých podmínek nezřizuje elektrické přípojky nebo zařízení pro veřejný rozvod elektřiny energetický podnik.

§ 7

Zřizování a provozování zařízení pro neveřejný rozvod elektřiny

(1) Zařízení pro rozvod elektřiny, která slouží nebo jsou určena k vlastní provozní potřebě spotřebitele s výjimkou elektrických přípojek (dále jen „zařízení pro neveřejný rozvod elektřiny“) nejsou energetickými díly podle tohoto zákona a nevyžadují ke zřízení nebo provozování souhlasu podle § 6 odst. 2. Mimo obvod provozovatelova objektu (nemovitosti) mohou však být zřizována nebo provozována po předchozím projednání s energetickým podnikem, v jehož rozvodné oblasti je objekt (nemovitost), a jen tehdy, nebrání-li tomu vážné důvody, zejména není-li zřízení nebo provozování těchto zařízení v rozporu s plánovitou a hospodárnou výstavbou energetických děl nebo s jejich hospodárným a účelným využitím.

(2) Ministerstvo energetiky může stanovit, ve kterých případech a za jakých podmínek není třeba pro zřízení nebo provozování zařízení uvedených v předchozím odstavci projednání s energetickým podnikem.

§ 8

Zařízení pro veřejné elektrické osvětlení

O zřizování a provozování zařízení sloužících nebo určených k osvětlování veřejných prostranství (zařízení pro veřejné elektrické osvětlení) pečují výkonné orgány národních výborů. Energetické podniky nejsou investory těchto zařízení ani nehradí jejich stavební, provozovací a udržovací náklady.

Oddíl třetí

Rízení výroby, rozvodu a spotřeby elektřiny

§ 9

K zajištění rovnováhy mezi spotřebou a výrobou elektřiny určuje ministerstvo energetiky a organizace jím pověřené způsob a rozsah využití všech energetických děl (§ 2 odst. 1) a jejich výkonů a usměrňuje spotřebu elektřiny. Přitom zejména dbá, aby v rámci státního plánu rozvoje národního hospodářství bylo zajištěno plynulé zásobování národního hospodářství a obyvatelstva elektřinou stanovené jakosti a aby bylo docíleno nejhospodárnější výroby elektřiny a jejího účelného a hospodárného užívání, a to s ohledem na energetickou situaci a nejdokonalejší využití jednotlivých energetických děl a přírodních zdrojů energie.

§ 10

Energetický dispečink

(1) Při plnění úkolů uvedených v § 9 ministerstvo energetiky a organizace jím pověřené dispečersky řídí provoz energetických děl ve správě energetických podniků a závodních energetických děl, po případě odběrných rozvodných zařízení (stanic), jež jsou zapojena do společného energetického systému.

(2) Ministerstvo energetiky a organizace jím pověřené jsou oprávněny přikazovat podle dispečerských řádů provozovatelům děl a zařízení uvedených v předchozím odstavci zvýšení, snížení, přechodně zastavení nebo opětné zahájení výroby elektřiny a určovat způsob jejího rozvodu; u závodních energetických děl stanoví též rozsah a časový průběh dodávky elektřiny do společného energetického systému. Při provádění těchto opatření přihlížejí u závodních energetických děl k technologické potřebě a k zajištění účelové výroby provozovatele tak, aby bylo dosaženo účelného a hospodárného využití závodních energetických děl s hlediska celostátního.

(3) Podrobnosti dispečerského řízení upravuje ministerstvo energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány dispečerskými řády, které jsou závazné pro všechny provozovatele energetických děl.

§ 11

(1) Provozovatelé energetických děl, odběrných elektrických zařízení na ně připojených, jakož i ostatních zařízení pro neveřejný rozvod elektřiny jsou povinni udržovat a provozovat tato díla a zařízení způsobem a ve stavu, které odpovídají technické a hospodářské účelnosti, a činit v dohodě s energetickým podnikem opatření, která umožňují plné využití těchto zařízení.

(2) Provozovatelé energetických děl a zařízení uvedených v předchozím odstavci jsou povinni řídit se provozními pravidly, která vydává ministerstvo energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

§ 12

Zrušení závodních energetických děl

(1) Závodní energetické dílo nebo jeho část nesmí být zrušeno, dlouhodobě zastaveno nebo přemístěno bez souhlasu výkonného orgánu krajského národního výboru.

(2) Ministerstvo energetiky může stanovit, že pro některá díla, zejména díla menšího hospodářského významu, není souhlasu podle předchozího odstavce třeba.

§ 13

Uvedení zastavených závodních energetických děl do provozu

Výkonný orgán krajského národního výboru může nařídít, vyžaduje-li to naléhavá potřeba v zásobování národního hospodářství a obyvatelstva elektřinou, aby závodní energetické dílo, jehož provoz byl zastaven, bylo opět uvedeno do provozu; přitom určí, přibližuje k hospodárnosti, vlastníku (správci) díla technické a hospodářské podmínky a způsob uvedení díla do provozu.

§ 14

Hospodaření elektřinou

(1) Odběratelé elektřiny ve velkém a organizace socialistického sektoru, i když neodebírají elektřinu ve velkém, jsou povinni přizpůsobit odběr elektřiny současné energetické situaci, dbát přitom pokynů dodavatele, užívat elektřiny hospodárně a upravit podle toho svá zařízení a spotřebiče.

(2) Odběratelé elektřiny ve velkém jsou též povinni plánovat a provádět opatření technicky a hospodářsky účelná k lepšímu využití elektřiny, zejména jsou povinni vytvářet progresivní normy spotřeby elektřiny a upravovat a registrovat zatížení podle pokynů dodavatele.

(3) Ministerstvo energetiky upravuje hospodaření elektřinou směrnici, které vydává v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

§ 15

Ministerstvo energetiky, organizace jím pověřené a výkonné orgány národních výborů jsou oprávněny požadovat od provozovatelů energetických děl a od odběratelů elektřiny informace a podklady, nutné k plánování a řízení výroby, rozvodu a spotřeby elektřiny.

Oddíl čtvrtý

Styk s odběrateli

§ 16

Dodávka elektřiny odběratelům

Organizace v působnosti ministerstva energetiky dodávají elektřinu v rámci státního

plánu rozvoje národního hospodářství na základě sjednané smlouvy všem odběratelům, u nichž jsou splněny podmínky pro účelné a hospodárné připojení jejich zařízení k zařízení pro veřejný rozvod elektřiny, vyhovuje-li zařízení odběratele bezpečné a hospodárné dodávce a nebrání-li tomu okolnosti, které dodavatel nemohl bez svého zavinění odvrátit ani zdolat.

§ 17

Podmínky pro připojování odběratelů

Energetické podniky připojují odběrná elektrická zařízení k zařízením pro veřejný rozvod elektřiny v rámci státního plánu rozvoje národního hospodářství podle připojovacích podmínek, které stanoví ministerstvo energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

§ 18

Podmínky pro dodávku a odběr elektřiny

(1) Podmínky pro dodávku a odběr elektřiny v drobném a ve velkém stanoví ministerstvo energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

(2) Podmínky mohou stanovit zejména:

- a) povinnost odběratele složit přiměřenou jistotu na odběr elektřiny a pronajatá měřicí zařízení;
- b) povinnost zaplatit určitou peněžitou částku jako náhradu škody, jejíž výši nelze přesně zjistit, nebo jako náhradu za způsobené drobné škody na zařízeních energetických podniků;
- c) případy, ve kterých může dodavatel přerušit nebo zastavit dodávku elektřiny.

§ 19

Při změně napětí nebo druhu elektřiny, prováděné v zájmu technického rozvoje nebo sjednocení energetického systému, jsou vlastníci připojených odběrných rozvodných zařízení a spotřebičů povinni upravit na svůj náklad ve stanovených přiměřených lhůtách svá zařízení a spotřebiče tak, aby vyhovovaly uvedeným změnám.

§ 20

(1) Silnoproudá elektrická zařízení včetně elektrických spotřebičů musí vyhovovat požadavkům bezpečnosti a hospodárnosti podle zvláštních předpisů a státních technických norem.

(2) Silnoproudá elektrická zařízení včetně elektrických spotřebičů podléhají po stránce bezpečnosti odbornému technickému dozoru podle zvláštních předpisů.

§ 21

Na odběrném rozvodném zařízení, kterým prochází neměřená elektřina, nesmějí být prováděny žádné práce ani opatření bez předchozího souhlasu energetického podniku, na jehož zařízení pro veřejný rozvod elektřiny je odběrné rozvodné zařízení připojeno.

Oddíl pátý

Společná ustanovení

Oprávnění k cizím
nemovitostem

§ 22

(1) Energetickým podnikům přísluší oprávnění:

- a) stavět a provozovat na cizích nemovitostech v rozsahu vyplývajícím z povolené stavby elektrická vedení, jakož i malé stanice do rozlohy 30 m², s příslušenstvím (dále jen „vedení“), zejména zřizovat na nemovitostech podpěrné body, přepnout nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení;
- b) vstupovat a vjíždět při stavbě, provozování, opravách, změnách nebo odstraňování vedení na příjezdné, průjezdné a vedením přímo dotčené cizí nemovitosti;
- c) odstraňovat a oklešťovat stromy překážející vedení (§§ 23 a 24).

(2) Za výkon oprávnění uvedených v předchozím odstavci nejsou energetické podniky povinny poskytovat náhradu. Je-li však vlastník nebo uživatel nemovitosti, která není ve státním socialistickém vlastnictví, zřízením

vedení podstatně omezen v užívání nemovitosti, může žádat u orgánu, který je podle předpisů o povolování staveb příslušný pro povolení stavby energetického díla (dále jen „povolující orgán“), aby mu energetický podnik poskytl přiměřenou jednorázovou náhradu; žádost musí být pod ztrátou nároku podána do tří měsíců ode dne, kdy bylo dílo uvedeno do trvalého provozu (užívání).

(3) Oprávnění podle odstavce 1 vznikají povolením ke stavbě vedení a zanikají zrušením vedení. Nezřídil-li vedení energetický podnik, nabývá oprávnění podle odstavce 1 i jiná organizace státního socialistického sektoru, které bylo dáno povolení ke stavbě vedení (§ 32 odst. 1). Oprávnění podle odstavce 1 nabývají organizace státního socialistického sektoru také nabytím správy vedení.

(4) Je-li rozsah nebo obsah oprávnění podle odstavce 1 sporný, vymezí je povolující orgán.

(5) Povinnost trpět výkon oprávnění uvedených v odstavci 1 vázne na dotčené nemovitosti jako věcné břemeno.

§ 23

(1) Před výstavbou vedení jsou vlastníci (uživatelé) pozemků povinni v rozsahu a ve lhůtě stanovené v povolení ke stavbě energetického díla oklestit, po případě vykácet a odstranit na náklad energetického podniku stromy, které by mohlo vedení ohrožovat.

(2) Uplyne-li tato lhůta marně, je energetický podnik oprávněn provést okleštění, po případě vykácení stromů vlastním nákladem na nebezpečí vlastníka nebo uživatele pozemku.

§ 24

(1) Za provozu vedení okleštuje stromy na svůj náklad v rozsahu nezbytně nutném pro plynulý a bezpečný provoz vedení energetický podnik, pokud nedojde s vlastníkem nebo uživatelem pozemku k jiné dohodě.

(2) Kácet a odstraňovat stromy, které by mohlo ohrožovat vedení, jsou za provozu vedení povinni vlastníci a uživatelé pozemků na žádost energetického podniku a na jeho ná-

klad, a to v přiměřené lhůtě jím určené. Uplyne-li tato lhůta marně, platí obdobně ustanovení § 23 odst. 2. Kácení stromů, při kterém by mohlo být ohroženo vedení nebo jeho provoz, smí být prováděno jen v dohodě s energetickým podnikem a za dozoru osoby jím ustanovené.

(3) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je energetický podnik sám oprávněn vykácet stromy v rozsahu nezbytně nutném pro plynulý a bezpečný provoz vedení, je však povinen uvědomit o tom neprodleně vlastníka (uživatele) pozemku.

§ 25

Při výkonu oprávnění podle §§ 22 až 24 jsou energetické podniky a jimi pověřené osoby povinny co nejvíce šetřit nemovitostí, jakož i práv vlastníka nebo uživatele.

§ 26

(1) Věcná břemena podle ustanovení § 22 postihují i národní majetek; nezapisují se do pozemkových knih a neplatí o nich předpisy o promlčení a vydržení.

(2) Ocítne-li se věcné břemeno změnou okolností, za kterých vzniklo, v hrubém nepochopu k výhodě energetického podniku, lze se domáhat, aby energetický podnik vedení změnil nebo přeložil. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o změně (přeložení) a o úhradě nákladů s tím spojených výkonný orgán krajského národního výboru.

§ 27

Vyvlastnění

(1) Pokud pro účely stanovené tímto zákonem nestačí oprávnění podle předchozích ustanovení, lze nemovitosti a práva vyvlastnit, nedojde-li k dohodě.

(2) Pro rozsah vyvlastnění, pro vyvlastňovací řízení a náhradu za vyvlastnění, pro vstup na vyvlastňovanou nemovitost a pro její užívání před zahájením vyvlastňovacího řízení platí, není-li stanoveno nic jiného, obdobně předpisy o územním plánování a výstavbě obcí.

§ 28

(1) Za skutečnou škodu způsobenou na nemovitosti nebo jejím příslušenství při stavbě, provozu, opravách, změně nebo odstraňování vedení náleží poškozenému vlastníku nebo uživateli nemovitosti náhrada.

(2) Nedojde-li o náhradu škody k dohodě, rozhodne o náhradě výkonný orgán okresního národního výboru, v jehož územním obvodu došlo ke škodě, na žádost, kterou musí poškozený podat do 30 dnů ode dne, kdy zjistil rozsah škody, nejpozději však do 6 měsíců ode dne vzniku škody; nepodá-li žádost v těchto lhůtách, nárok zaniká.

§ 29

Styk s komunikacemi, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními

(1) Při styku energetického díla s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními je třeba dbát plynulosti a bezpečnosti provozu jak energetických děl, tak i komunikací, vedení, vod, vodohospodářských děl a zařízení, jakož i možnosti jejich řádného udržování.

(2) Podrobné podmínky styku energetických děl s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními, pokud je nestanoví státní technické normy, upraví pravidla, která vydá ministerstvo energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

§ 30

Ochranná pásma

(1) Energetická díla se chrání ochrannými pásmy. V nich jsou v rozsahu stanoveném prováděcími předpisy zakázány nebo omezeny stavby, zařízení, úpravy povrchu a porosty, které by ohrožovaly energetická díla a jejich plynulý a bezpečný provoz. Stejným způsobem mohou být zakázány nebo omezeny některé činnosti v ochranných pásmech nebo v jejich blízkosti.

(2) Povinnosti a omezení v ochranných pásmech nebo v jejich blízkosti vznikají povolením ke stavbě energetického díla; zanikají zrušením díla.

(3) Je-li rozsah ochranných pásem nebo míra povinností a omezení sporná, vymezí je povolující orgán.

§ 31

Při projektování a výstavbě energetických děl je nutno dbát toho, aby byly co nejvíce vyloučeny škodlivé vlivy na zemědělské a lesní hospodářství a na přírodní prostředí, aby byly šetřeny chráněné části přírody, vegetace potřebná pro hygienickou ochranu a kulturní památky.

§ 32

(1) Ustanovení §§ 22 až 28 platí obdobně i pro jiné organizace státního socialistického sektoru než energetické podniky, pokud zřizují nebo provozují na cizích nemovitostech vedení pro své vlastní provozy nebo zařízení pro veřejné elektrické osvětlení.

(2) Ustanovení §§ 29 až 31 platí i pro zařízení pro neveřejný rozvod elektřiny, která zřizují nebo provozují jiné organizace státního socialistického sektoru než energetické podniky mimo obvod vlastního objektu (vlastní nemovitosti).

§ 35

Přenosná zařízení pro rozvod elektřiny

(1) Pro přenosná zařízení pro rozvod elektřiny platí přiměřeně ustanovení §§ 17, 20, 21 a 28.

(2) O podmínkách styku přenosného zařízení s cizími nemovitostmi rozhodne, nedojde-li k dohodě, výkonný orgán okresního národního výboru.

(3) Při styku přenosného zařízení s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními platí obdobně ustanovení § 29.

Oddíl šestý

Ustanovení závěrečná

§ 34

(1) Dnem počátku účinnosti tohoto zákona vznikají oprávnění a povinnosti podle §§ 22 až 26 i ve prospěch vedení [§ 22 odst. 1 písm. a)] ve správě energetických podniků, která byla zřízena přede dnem počátku účinnosti tohoto zákona.

(2) Ustanovení o ochranných pásmech (§ 30) platí ode dne počátku účinnosti tohoto zákona i pro energetická díla, jakož i pro zařízení pro neveřejný rozvod elektřiny uvedená v § 32 odst. 2, která byla zřízena přede dnem počátku účinnosti tohoto zákona.

§ 35

(1) Pokud elektrické přípojky nízkého napětí nebo jejich části jsou ve vlastnictví někoho jiného než státu, přecházejí dnem počátku účinnosti tohoto zákona do vlastnictví státu a správy energetického podniku, v jehož rozvodné oblasti jsou zřízeny.

(2) Pokud odběrná rozvodná zařízení nebo jejich části, jež jsou připojeny na přípojku nízkého napětí, jsou ve vlastnictví státu a správě energetických podniků, přecházejí s výjimkou měřicích přístrojů dnem počátku účinnosti tohoto zákona do vlastnictví majitelů nemovitostí, jejichž připojení slouží.

(3) Přechod vlastnictví podle odstavců 1 a 2 je bezúplatný.

(4) Podle zásad uvedených v odstavcích 1 a 2 přechází dnem počátku účinnosti tohoto zákona i správa národního majetku, pokud jde o elektrické přípojky nízkého napětí a odběrná rozvodná zařízení na ně připojená.

§ 36

Soukromí vlastníci staveb a zařízení, které budou připojeny k zařízení pro veřejný rozvod elektřiny, jsou povinni přispívat v rozsahu stanoveném prováděcími předpisy na úhradu nákladů spojených s vybudováním zařízení pro veřejný rozvod elektřiny nízkého napětí a elektrických přípojek.

§ 37

Výkonné orgány krajských národních výborů mohou pověřit prováděním úkolů, které jim přísluší podle tohoto zákona, výkonné orgány národních výborů nižších stupňů, jestliže se tím docílí účelnějšího nebo hospodárnějšího plnění těchto úkolů.

§ 38

Vláda může stanovit nařízením, že se tento zákon nebo některá jeho ustanovení vztahují i na jinou energii než elektrickou nebo na jiná energetická díla než pro výrobu nebo rozvod elektřiny.

§ 39

Prováděcí předpisy

(1) Vláda stanoví rozsah ochranných pásem energetických děl, povinnou úpravu ochranných pásem a druhy činností, které v nich nebo v jejich blízkosti jsou omezeny nebo zakázány, po případě může vydat další předpisy k provedení tohoto zákona.

(2) Podrobnější předpisy k provedení tohoto zákona vydá ministerstvo energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

(3) Podmínky a rozsah povinnosti platit příspěvek podle § 36, jakož i řízení o vyměřování a vybírání příspěvku, upraví ministr financí v dohodě s ministrem energetiky.

§ 40

Zrušovací ustanovení

(1) Zrušují se předpisy, které odporují tomuto zákonu, zejména:

- a) zákon č. 438 1919 Sb., o státní podpoře při zahájení soustavné elektrisace, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících;
- b) zákon č. 187/1922 Sb., o zápisu elektrických vedení všeužitečných elektrických podniků do pozemkových knih;
- c) zákon č. 273/1949 Sb., o soustavné elektrisaci venkova,

jakož i předpisy vydané k jejich provedení.

(2) Nedotčeny zůstávají zejména tyto předpisy:

- a) vládní nařízení č. 47/1952 Sb., o státní energetické inspekci;
- b) vládní nařízení č. 53/1952 Sb., o zajištění bezpečnosti a hospodárnosti provozu některých technických zařízení;
- c) vládní nařízení č. 9/1953 Sb., o hlavních energetických,

jakož i předpisy vydané k jejich provedení.

§ 41

Účinnost zákona

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1958; provedou jej všichni členové vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Tesla v. r.

Kopecký v. r.

Uher v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Beran v. r.

Poláček v. r.

Jonáš v. r.

Barák v. r.

Reitmajer v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Škoda v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Ing. Černý v. r.

Plojhar v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Bakuľa v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

David v. r.

Dr. Neuman v. r.

Đuriš v. r.

Ouzký v. r.

Krajčír v. r.

Pospíšil v. r.

Krosnář v. r.

Ing. Púčik v. r.

Machačová v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Zatloukal v. r.

80

Vládní nařízení

ze dne 30. prosince 1957,

kterým se provádí zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrisační zákon).

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 6 odst. 5, § 38 a § 39 odst. 1 zákona č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrisačního zákona):

Oddíl první

Elektrické přípojky a zařízení pro veřejný rozvod elektřiny

§ 1

Elektrické přípojky a odběrná elektrická zařízení

(1) Elektrickou přípojkou se rozumí elektrické vedení, které odbočuje od zařízení pro veřejný rozvod elektřiny směrem k odběrateli a slouží nebo je určeno k připojení odběrných elektrických zařízení.

(2) Elektrická přípojka začíná směrem k odběrateli odbočením od zařízení pro veřejný rozvod elektřiny. Odbočením se rozumí odbočení od přípojnic ve stanici, vychází-li přípojka ze stanice, jinak odbočení od venkovního nebo kabelového vedení.

(3) Elektrická přípojka nízkého napětí končí při venkovním vedení hlavní domovní pojistkovou skříňkou, při kabelovém vedení hlavní domovní kabelovou skříní; není-li v odběratelově objektu zřízena hlavní domovní pojistková skříňka, končí venkovní přípojka nízkého napětí posledním podpěrným bodem (střešníkem, konsolou, stožárem a pod.) umístěným na odběratelově objektu.

(4) Elektrická přípojka vysokého a velmi vysokého napětí končí při venkovním vedení kotevními izolátory na odběratelově stanici, při kabelovém vedení kabelovou koncovkou v odběratelově stanici.

(5) Elektrická zařízení, která jsou připojena na elektrickou přípojku a slouží nebo jsou určena k odběru elektřiny, se považují za odběrná elektrická zařízení.

§ 2

Zřizování elektrických přípojek a zařízení pro veřejný rozvod elektřiny

(1) Elektrické přípojky nízkého napětí zřizují energetické podniky; se souhlasem energetického podniku a za podmínek jím stanovených mohou výjimečně zřizovat nebo rozšiřovat tyto přípojky na svůj náklad i jiné organizace nebo osoby.

(2) Elektrické přípojky vysokého a velmi vysokého napětí zřizují nebo rozšiřují za podmínek stanovených energetickým podnikem na svůj náklad vlastníci staveb nebo zařízení, která mají být připojena k zařízení pro veřejný rozvod elektřiny, po případě u nově budovaných staveb nebo zařízení jejich investoři. Jednotná zemědělská družstva zřizují tyto přípojky včetně transformačních stanic pro napájení společných objektů zemědělské výroby na svůj náklad jen v případech, ve kterých jsou u družstva splněny podmínky pro odběr elektřiny ve velkém.

(3) Prozatímní elektrické přípojky jakéhokoliv napětí zřizují nebo rozšiřují za podmínek stanovených energetickým podnikem na svůj náklad odběratel, jejichž odběrná elektrická zařízení mají být připojena k zařízení pro veřejný rozvod elektřiny.

(4) Zařízení pro veřejný rozvod elektřiny [§ 2 odst. 1 písm. b) elektrisačního zákona] zřizují energetické podniky. U soustředěné bytové a občanské výstavby zřizují však potřebná zařízení pro veřejný rozvod elektřiny a elektrické přípojky po projednání s energetickým podnikem a za podmínek jím stanovených generální investoři této výstavby.

§ 3

(1) Zřídil-li elektrickou přípojku nebo zařízení pro veřejný rozvod elektřiny podle

ustanovení § 2 po dni počátku účinnosti elektrizačního zákona někdo jiný než energetický podnik, je povinen po vydání povolení k jejich trvalému provozu (užívání) je odevzdat do provozování energetickému podniku, na jehož zařízení pro veřejný rozvod elektřiny se dílo připojuje; energetický podnik převzme tato zařízení do provozu dnem jejich připojení.

(4) Organizace státního socialistického sektoru převedou bezúplatně energetická díla uvedená v předchozím odstavci zároveň do správy energetických podniků podle předpisů o správě národního majetku.

(5) Ostatní organizace a osoby mohou převést díla uvedená v odstavci 1 bezúplatně do vlastnictví státu smlouvou sjednanou s energetickým podnikem; k tomuto bezúplatnému převodu nevyžaduje se rozhodnutí výkonného orgánu národního výboru. Dnem, kdy stát nabývá vlastnictví, přechází dílo do správy energetického podniku. Díla, která nebudou takto převedena do správy energetického podniku, bude tento podnik provozovat na náklad jejich vlastníka.

(4) Ustanovení předchozích odstavců se nevztahují na prozatímní připojky.

§ 4

Zřizováním nebo rozšiřováním energetických děl nebo jiných zařízení se v elektrizačním zákoně a v tomto nařízení rozumí činnost investora (stavebníka) díla. Provozováním těchto děl nebo zařízení se rozumí kromě činnosti spojené s jejich vlastním provozem také povinnost pečovat o jejich údržbu a všechny opravy.

Oddíl druhý

Ochranná pásma

§ 5

Ochranným pásmem je prostor v bezprostřední blízkosti energetického díla, který je určen k zabezpečení plynulého provozu díla a k zajištění bezpečnosti osob a majetku.

§ 6

(1) Ochranné pásmo elektrického vedení je vymezeno svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení, která činí:

a) u venkovních vedení velmi vysokého napětí od krajního vodiče vedení na každou stranu:

patnáct metrů, jde-li o vedení o napětí od 60 kV do 110 kV včetně,

dvacet metrů, jde-li o vedení o napětí nad 110 kV do 220 kV včetně,

dvacet pět metrů, jde-li o vedení o napětí nad 220 kV do 380 kV včetně;

b) u venkovních vedení vysokého napětí od krajního vodiče na každou stranu deset metrů;

c) u kabelových vedení všech druhů napětí (včetně vedení ovládacích, signálních a sdělovacích) od krajního kabelu na každou stranu jeden metr.

Vyžaduje-li to bezpečný a plynulý provoz vedení nebo technická a hospodářská účelnost, mohou být v jednotlivých případech stanoveny vzdálenosti hranice ochranného pásma od krajních vodičů (kabelů) na obě strany nestejně, pokud se přitom nepřekročí celková šířka ochranného pásma.

(2) Ochranné pásmo stanic je vymezeno svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti 30 m kolmo na oplocenou nebo obezděnou hranici objektu stanice.

(3) Venkovní vedení nízkého napětí se nechrání ochrannými pásmy; ochrana jejich plynulého provozu a bezpečnosti osob a majetku je upravena státními technickými normami.

§ 7

Vlastníci (uživatelé) nemovitostí v ochranném pásmu jsou povinni je udržovat ve stavu, který by neohrožoval energetické dílo a plynulost a bezpečnost jeho provozu; jsou také povinni zdržet se všeho, co by mohlo takové ohrožení způsobit. V lesních průsecích jsou povinni k zajištění přístupu a příjezdu k ve-

dení udržovat volný pruh pozemků, t. zv. bezlesí, o šířce 4 m po jedné straně základů podpěrných bodů (stožárů).

§ 8

Ochrana venkovních vedení

(1) V ochranných pásmech venkovních vedení vysokého a velmi vysokého napětí je zakázáno:

- a) zřizovat stavby nebo přestavby budov a konstrukcí nebo umisťovat jiná podobná zařízení (na př. stožáry, věže, antény, jeřáby, lešení), jakož i uskladňovat lehce hořlavé nebo výbušné látky (na př. pohonné hmoty, seno, slámu, rákosí);
- b) vysazovat chmelnice a nechávat stromy nebo keře (dále jen „porosty“) růst nad míru stanovenou v odstavci 2;
- c) provádět jiné činnosti, které by mohly ohrozit venkovní vedení a plynulost a bezpečnost jeho provozu nebo při kterých by mohla být ohrožena bezpečnost života nebo majetku (na př. odkopy zemin, kterými by byla narušena stabilita opěrných bodů, navršování předmětů nebo zemin a jiného materiálu do nebezpečné výše, střelbu a práce s hořlavinami a výbušninami, stříkání a postřiky, tělovýchovné, sportovní a jiné hry a cvičení, průjezdy vozidel a zařízení nebezpečně vysokých).

(2) V lesních průsecích je dovoleno pěstovat mimo volný pruh pozemku (bezlesí) porosty do výšky tří metrů; v části ochranného pásma vzdálené nejméně pět metrů kolmo od svislé roviny krajního vodiče je dovoleno pěstovat porosty do takové výše, aby se při pádu nemohly dotknout vodičů vedení. V žádném případě nesmějí se však větve a vrcholky i jednotlivých stromů nebo keřů v ochranném pásmu přiblížit k vodičům vedení i při oboustranném vychýlení na vzdálenost menší než stanoví státní technické normy.

§ 9

Ochrana kabelových vedení

V ochranných pásmech kabelových vedení je zakázáno:

- a) zřizovat stavby, umisťovat jiná podobná zařízení nebo skládky a provádět jiné činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup ke kabelovému vedení nebo které by mohly ohrozit kabelové vedení a plynulost a bezpečnost jeho provozu (na př. prosakováním působit korozivně na kabely);
- b) provádět bez souhlasu provozovatele vedení zemní práce, které by mohly ohrozit kabelové vedení a plynulost a bezpečnost jeho provozu (na př. výkopy, odklizování nebo navršování zemin, sondy).

§ 10

Ochrana stanic

V ochranných pásmech stanic nejsou dovoleny činnosti, které by mohly ohrozit stanici a plynulost a bezpečnost jejího provozu (na př. práce s hořlavinami a výbušninami, uskladňování takových látek).

§ 11

Ochrana výroben

Ministerstvo energetiky může v případě potřeby stanovit v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány rozsah ochranných pásem také pro výroby elektřiny, zejména pro jaderné elektrárny, stanovit povinnou úpravu těchto pásem, jakož i druhy činností, které jsou v nich nebo v jejich blízkosti omezeny nebo zakázány.

§ 12

Omezení v blízkosti ochranných pásem

(1) V blízkosti ochranných pásem venkovních vedení není dovoleno provádět práce s hořlavinami a výbušninami nebo tyto látky uskladňovat, stříkat do blízkosti vodičů, jakož i ponechávat stromy, které by vzhledem ke své stabilitě a výšce mohly při pádu ohrozit vedení.

(2) V blízkosti ochranných pásem kabelových vedení není dovoleno zřizovat stavby, zařízení nebo skládky, které by nadměrným zahříváním půdy nebo prosakováním ohrožovaly kabelová vedení a jejich plynulý a bezpečný provoz.

(3) Organizace, které zřizují nebo provozují v blízkosti ochranných pásem kabelových vedení dopravní, průmyslová nebo jiná zařízení napájená stejnosměrným proudem, jsou povinny upravit a provozovat svá zařízení (na př. kolejové styky, síť zpětných kabelů) tak, aby nedocházelo k poškození kabelových vedení bludnými proudy.

(4) Činnosti uvedené v odstavcích 1 a 2, pokud mají být prováděny v takové vzdálenosti od ochranného pásma, ve které by mohlo dojít k ohrožení vedení nebo jeho plynulého a bezpečného provozu, nutno předem projednat s energetickým podnikem a zároveň s ním dohodnout, v jaké vzdálenosti od vedení a za jakých podmínek může být tato činnost prováděna.

§ 15

Úpravy provedené v rozporu se zákazy a omezeními podle §§ 8 až 12 v ochranném pásmu nebo v blízkosti ochranného pásma po jeho vzniku je povinen ten, kdo je provedl nebo dal provést, odstranit na svůj náklad.

§ 14

(1) U energetických děl, která byla zřízena přede dnem počátku účinnosti elektrisačního zákona, může orgán příslušný pro povolení stavby energetického díla na návrh energetického podniku rozhodnout, že stavby a jiná zařízení, jež nepatří k provozu energetického díla, pokud byla zřízena v prostoru ochranného pásma vedení přede dnem počátku účinnosti elektrisačního zákona, jsou jejich vlastníci povinni na náklad energetického podniku odstranit nebo v nezbytně nutném rozsahu upravit, vyžaduje-li to plynulý a bezpečný provoz vedení.

(2) Za majetkovou újmu vzniklou v důsledku odstranění nebo úpravy stavby nebo zařízení podle předchozího odstavce na ma-

jetku, který není ve státním socialistickém vlastnictví, přísluší jeho vlastníku náhrada, kterou mu poskytne energetický podnik podle zásad platných pro vyvlastnění. Nedojde-li k dohodě o náhradě, rozhodne o ní a o její výši orgán příslušný pro povolení stavby energetického díla.

(3) Energetický podnik není povinen hradit náklady za odstranění nebo úpravu stavby nebo zařízení podle odstavce 1 ani poskytnout vlastníku náhradu za majetkovou újmu podle odstavce 2, jestliže stavba nebo zařízení byly postaveny v prostoru ochranného pásma bez předepsaného stavebního povolení, po případě bez dodržení podmínek stanovených ve stavebním povolení na ochranu plynulosti a bezpečnosti provozu vedení nebo ochranu stavby proti škodlivým účinkům tohoto provozu.

§ 15

(1) Jestliže stavba nebo zařízení v ochranném pásmu, které v případech uvedených v § 14 odst. 1 ohrožují vedení nebo jím jsou ohroženy (dále jen „ohrožující objekt“), jsou objektem obecně užitečným, objektem nebo zařízením důležitým pro plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství nebo chráněnou kulturní památkou, lze takový objekt nebo zařízení odstranit jen tehdy, převyšuje-li zájem na ochraně vedení a plynulosti a bezpečnosti jeho provozu zájem na ochraně takového ohrožujícího objektu.

(2) Energetický podnik je v těchto případech povinen dohodnout se o opatřeních na ochranu vedení nebo objektu a jejich plynulého a bezpečného provozu s organizací, která spravuje ohrožující objekt, po případě s orgánem státní správy, jemuž náleží ochrana zájmů, kterým tento objekt slouží.

§ 16

Ustanovení §§ 14 a 15 platí obdobně také pro zařízení pro neveřejný rozvod elektřiny uvedená v § 32 odst. 2 elektrisačního zákona, která byla zřízena přede dnem počátku účinnosti elektrisačního zákona.

§ 17

(1) Ministerstvo energetiky může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány stanovit podrobnosti o některých zákazech nebo omezeních v ochranných pásmech nebo v jejich blízkosti, po případě stanovit úlevy z ustanovení o ochranných pásmech.

(2) Výjimky z ustanovení o ochranných pásmech může v jednotlivých případech povolit orgán, který je podle předpisů o povolování staveb příslušný pro povolení stavby energetického díla; přitom stanoví přiměřené podmínky.

Oddíl třetí

Zařízení pro rozvod tepla

§ 18

(1) Ustanovení §§ 22, 25 až 28 a 31 a § 34 odst. 1 elektrizačního zákona se vztahují přiměřeně také na zařízení pro rozvod tepla s příslušenstvím.

(2) Zařízeními pro rozvod tepla se v předchozím odstavci rozumějí tepelná vedení, jakož i tepelné stanice (výměníky, redukční a akumulační stanice) do rozlohy 30 m².

Oddíl čtvrtý

Účinnost a provedení

§ 19

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1958; provedou je všichni členové vlády.

Široký v. r.

Dolanský v. r.	Tesla v. r.
Kopecký v. r.	Uher v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Beran v. r.
Poláček v. r.	Jonáš v. r.
Barák v. r.	Reitmajer v. r.
Ing. Šimůnek v. r.	Dr. Škoda v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Ing. Černý v. r.
Plojhar v. r.	Dvořák v. r.
Dr. Šlechta v. r.	Dr. Kahuda v. r.
Bakuľa v. r.	generál plukovník Lomský v. r.
David v. r.	Dr. Neuman v. r.
Đuriš v. r.	Ouzký v. r.
Krajčír v. r.	Pospíšil v. r.
Krosnář v. r.	Ing. Púčik v. r.
Machačová v. r.	Dr. Vlasák v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Zatloukal v. r.

81

Zákon

ze dne 19. prosince 1957

o koncertní a jiné hudební činnosti.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení

§ 1

Účelem tohoto zákona je zajistit rozvoj koncertní a jiné hudební činnosti jako významné složky našeho kulturního života. Posláním koncertní a jiné hudební činnosti je přispívat ke zvyšování kulturní úrovně a k rozvoji umělecké a tvůrčí činnosti lidu.

§ 2

(1) Koncertní činnosti se rozumí veřejnosti přístupná vystoupení koncertních umělců, t. j. instrumentalistů, dirigentů, pěvců nebo tanečníků, kteří umělecky tvořivě provádějí dílo hudební s textem nebo bez textu, po případě dílo taneční.

(2) Jinou hudební činnosti se rozumí veřejnosti přístupná vystoupení instrumentalistů, dirigentů nebo zpěváků, kteří provádějí dílo hudební s textem nebo bez textu jako své hlavní povolání (hudebníci z povolání) nebo jako vedlejší povolání nebo příležitostně za úplatu (lidoví hudebníci).

Organisace pro koncertní a jinou hudební činnost

§ 3

(1) K řízení a organisování koncertní činnosti v kraji zřizují rady krajských národních výborů jako součást některého krajského kulturně osvětového zařízení krajská jednatelství; rada krajského národního výboru může však řízení a organisování koncertní činnosti v kraji svěřit krajskému symfonickému orchestru.

(2) Úkolem organizací uvedených v odstavci 1 bude zejména

- a) pečovat o uměleckou a ideovou úroveň a ušlechtilý výchovný obsah koncertní a jiné hudební činnosti,
- b) napomáhat pořadatelům veřejných produkcí v kraji při organisování koncertních a jiných hudebních produkcí,
- c) pořádat veřejné koncertní a jiné hudební produkce v kraji a nabízet takové produkce jiným pořadatelům,
- d) zprostředkovávat pořadatelům veřejných produkcí vystoupení koncertních umělců a jejich souborů.

(3) Podrobnosti o zřizování a úkolech krajských jednatelství stanoví směrnice, které vydá ministerstvo školství a kultury v dohodě se státním úřadem plánovacím a s ministerstvem financí.

§ 4

(1) Ministr školství a kultury zřídí v dohodě s ministrem-předsedou státního úřadu plánovacího a s ministrem financí organizaci, jejíž úkolem bude zejména

- a) v oboru koncertní činnosti napomáhat krajským jednatelstvím (krajským symfonickým orchestrům) při organisování koncertů, zprostředkovávat přednostně pro krajská jednatelství (krajské symfonické orchestry) vystoupení vynikajících umělců a jejich souborů, po případě takové umělce zaměstnávat,
- b) v oboru jiné hudební činnosti evidovat všechny hudebníky z povolání, nabízet jejich vystoupení oprávněným pořadatelům a vybrané hudebníky z povolání zaměstnávat,
- c) pořádat veřejné produkce v rozsahu stanoveném statutem,
- d) v obou oborech obstarávat všecken zahraniční styk.

(2) Pověřenec školství a kultury zřídí v dohodě s pověřencem-předsedou Slovenského plánovacího úřadu a s pověřencem financí na Slovensku organizaci pro plnění úkolů uvedených v odstavci 1 písm. a) až c).

§ 5

(1) Organizace zřízené podle § 4 jsou právnické osoby. Jejich úkoly blíže vymezí a jejich uspořádání a způsob hospodaření upraví statuty, které vydá, pokud jde o organizaci zřízenou podle § 4 odst. 1 ministerstvo školství a kultury, v dohodě se státním úřadem plánovacím, s ministerstvem financí a s ústředními výbory ideového a odborového svazu, pokud jde o organizaci zřízenou podle § 4 odst. 2, pověřenectvo školství a kultury v dohodě se Slovenským plánovacím úřadem, s pověřenectvem financí a se slovenskými výbory ideového a odborového svazu.

(2) Pokud tento zákon nebo statuty nestanoví jinak, platí pro tyto organizace obdobně předpisy o národních podnicích s tím, že se tyto organizace nezapisují do podnikového rejstříku.

§ 6

(1) Zprostředkovávat vystoupení účinkujících směji toliko organizace uvedené v §§ 3 a 4; zprostředkování vystoupení účinkujících při veřejných produkcích nesmí být soukromě výdělečnou činností.

(2) Pořadatelé veřejných produkcí jsou však oprávněni sami sjednávat vystoupení koncertních umělců, hudebníků z povolání a lidových hudebníků.

(3) Ministerstvo školství a kultury se zmocňuje, aby v dohodě se státním úřadem plánovacím a s ministerstvem financí vyhláškou v Úředním listě stanovilo podle potřeby pro některé obory uměleckých vystoupení povinné zprostředkování.

§ 7

Vystoupení koncertních umělců a hudebníků z povolání, kteří jsou zaměstnanci orchestrů, divadel a jiných kulturních a osvětových organizací, lze sjednávat jen prostřednictvím jejich zaměstnavatelů; zaměstnavatelé jsou při tom povinni pečovat o uměleckou a ideovou úroveň těchto vystoupení a dbát, aby byly zachovávány předpisy o odměnách za tato vystoupení.

§ 8

Smlouvy o umístování souborů hudebníků z povolání sjednávané organizacemi uvedenými v § 4 nahývají účinnosti, vysloví-li s nimi souhlas odbor školství a kultury rady krajského národního výboru. Odbor školství a kultury rady krajského národního výboru může smlouvu zrušit.

§ 9

O činnost lidových hudebníků pečují a na ni dozírají výkonné orgány okresních národních výborů.

Pořádání veřejných produkcí a dozor na ně

§ 10

Veřejnými produkcemi podle tohoto zákona jsou veřejnosti přístupná vystoupení koncertních umělců (koncertní produkce) nebo hudebníků z povolání a lidových hudebníků (jiné hudební produkce), nejde-li o představení divadelní nebo filmová. O veřejné produkce jde i tehdy, jsou-li uskutečňovány mechanickými, optickými nebo jinými zařízeními.

§ 11

Pořadatelé veřejných produkcí mohou být zejména kulturně osvětová zařízení národních výborů, dobrovolné společenské organizace i jejich složky, jednotná zemědělská družstva a podniky socialistického sektoru z oboru pohostinství, lázeňské péče a cestovního ruchu. Pořadatelem vlastního vystoupení může být i sám koncertní umělec nebo komorní soubor.

§ 12

Pořádání veřejných produkcí koncertních a veřejných produkcí hudebníků z povolání povolují odbory školství a kultury rad okresních národních výborů; pořádání veřejných produkcí lidových hudebníků povolují výkonné orgány místních národních výborů.

§ 13

Za ideovou a uměleckou úroveň veřejných produkcí odpovídají jejich pořadatelé, organizace, které veřejnou produkci nebo vystoupení účinkujících zprostředkují, jakož i jednotliví účinkující.

§ 14

Dozor nad veřejnými produkcemi vykonávají odbory školství a kultury rad okresních národních výborů, které mohou tuto působnost přenést na výkonné orgány místních národních výborů.

Ustanovení závěrečná

§ 15

Ministerstvo školství a kultury vydá v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány podrobné předpisy k provedení tohoto zákona, zejména o sjednávání a zrušování smluv o umístování hudebníků z povolání, o povolování veřejných produkcí a o provádění dozoru na ně a o zřizování a činnosti souborů hudebníků z povolání a souborů lidových hudebníků.

§ 16

- (1) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují
- a) na veřejné produkce bez vstupného pořádané na veřejných prostranstvích při příležitosti státního svátku, dne 1. května a ve významných dnech republiky.
 - b) na veřejné produkce bez vstupného pořádané dobrovolnými organizacemi sdruženými v Národní frontě, neobdrží-li účinkující odměnu za výkon,
 - c) na produkce souborů československé lidové armády a ostatních ozbrojených sborů, určené pro příslušníky těchto sborů.
 - d) na veřejné produkce škol, při kterých účinkují jen žáci nebo studenti.

(2) Ustanovení § 6 odst. 3 se nevztahuje

- a) na veřejné produkce souborů československé lidové armády a ostatních ozbrojených sborů a jejich příslušníků konané na podkladě služebního příkazu k účinkování,

- b) na veřejné produkce souborů a sólistů lidové tvořivosti, pokud účinkují bez odměny za výkon.

§ 17

Hudební a artistická ústředna v Praze a Hudební a artistická ústředna v Bratislavě se zrušují. Likvidaci práv a závazků těchto organizací provedou likvidátoři, které jmenuje ministerstvo (pověřenectvo) školství a kultury v dohodě s ministerstvem (pověřenectvem) financí.

§ 18

Zrušují se všechna ustanovení dosavadních předpisů o věcech upravených tímto zákonem.

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne vyhlášení; provede jej ministr školství a kultury v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dr. Kahuda v. r.

82 Zákon

ze dne 19. prosince 1957

o estrádách, artistických produkcích a lidové zábavě.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Účelem tohoto zákona je upravit organizaci veřejné estrádní a artistické činnosti, jakož i pořádání lidových zábav tak, aby bylo zajištěno soustavné zvyšování jejich ideové a umělecké úrovně.

Organisace pro činnost estrádní a artistickou

§ 2

(1) Řídit a organisovat estrádní činnost v kraji přísluší krajským jednatelstvím zřízeným podle § 3 zákona č. 81/1957 Sb., o koncertní a jiné hudební činnosti; svěří-li rada krajského národního výboru řízení a organisování koncertní činnosti v kraji krajskému symfonickému orchestru, zřídí jako součást některého krajského kulturně osvětového zařízení krajské jednatelství k řízení a organisování estrádní činnosti v kraji.

(2) Úkolem organizací uvedených v odstavci 1 bude zejména

- pečovat o ideovou a uměleckou úroveň estrádní činnosti,
- napomáhat pořadatelům veřejných produkcí v kraji při organisování estrád,
- pořádat veřejné estrádní produkce v kraji a nabízet takové produkce jiným pořadatelům,
- zprostředkovávat pořadatelům veřejných produkcí vystoupení estrádních umělců, artistů a jejich souborů.

§ 3

Ministr školství a kultury zřídí v dohodě s ministrem-předsedou státního úřadu plánovacího a s ministrem financí pro obor estrád organizaci, jejímž úkolem bude zejména

- pečovat o umělecký a ideový růst estrádních umělců,
- napomáhat krajským jednatelstvím při organisování estrád,
- vytvářet vzorné programy a zajišťovat je přednostně pro krajská jednatelství,
- zprostředkovávat krajským jednatelstvím umělce, které zaměstnává nebo eviduje,
- pořádat veřejné produkce v rozsahu určeném statutem,
- uskutečňovat a organisovat veškerá vystoupení zahraničních estrádních umělců, artistů a jejich souborů v tuzemsku a domácích estrádních umělců, artistů a jejich souborů v zahraničí.

§ 4

Pověřenec školství a kultury může v dohodě s pověřencem předsedou Slovenského plánovacího úřadu a s pověřencem financí zřídit na Slovensku pro obor estrád organizaci pro plnění úkolů uvedených v § 3 písm. a) až e), nebo může pověřit jejími úkoly některé kulturně osvětové zařízení nebo jinou organizaci z oboru své působnosti.

§ 5

(1) Organizace zřízené podle §§ 3 a 4 jsou právnické osoby. Jejich úkoly blíže vymezí a jejich uspořádání a způsob hospodaření upraví statut, který vydá, pokud jde o organizaci zřízenou podle § 3, ministerstvo školství a kultury v dohodě se státním úřadem plánovacím, s ministerstvem financí a s ústředním výborem odborového svazu, pokud jde o organizaci zřízenou podle § 4, pověřenectvo školství a kultury v dohodě se Slovenským plánovacím úřadem, s pověřenectvem financí a se Slovenským výborem odborového svazu.

(2) Pokud tento zákon nebo statuty nestanoví jinak, platí pro tyto organizace obdobně předpisy o národních podnicích s tím, že se tyto organizace nezapisují do podnikového rejstříku.

§ 6

(1) K organizování a provozování činnosti artistické zřídí ministr školství a kultury v dohodě s ministrem financí z dosavadního národního podniku Československé cirkusy, varieté a lunaparky organizaci, jejímž úkolem bude zejména pořádání hodnotných veřejných produkcí cirkusových.

(2) Organizace zřízená podle odstavce 1 je právnická osoba. Její úkoly blíže vymezí a její uspořádání a způsob hospodaření upraví statut, který vydá ministerstvo školství a kultury v dohodě se státním úřadem plánovacím, s ministerstvem financí a s ústředním výborem odborového svazu. Pokud tento zákon nebo statut nestanoví jinak, platí pro tuto organizaci obdobně předpisy o národních podnicích s tím, že se nezapisuje do podnikového rejstříku.

§ 7

(1) Zprostředkovávat vystoupení účinkujících směřjí toliko organizace uvedené v §§ 2 až 4; zprostředkování vystoupení účinkujících při veřejných produkcích nesmí být soukromě výdělečnou činností.

(2) Pořadatelé veřejných produkcí a podniků lidové zábavy jsou však oprávněni sami sjednávat vystoupení estrádních umělců, artistů a jich souborů.

(3) Ministerstvo školství a kultury se zmocňuje, aby v dohodě se státním úřadem plánovacím a s ministerstvem financí vyhláškou v Úředním listě stanovilo podle potřeby pro některé obory uměleckých vystoupení povinné zprostředkování.

§ 8

Vystoupení estrádních umělců a artistů, kteří jsou zaměstnanci divadel, estrádních a artistických souborů nebo kulturně osvětových zařízení, lze sjednávat jen prostřednictvím jejich zaměstnavatelů; zaměstnavatelé jsou při tom povinni pečovat o uměleckou a ideovou úroveň těchto vystoupení a dbát, aby byly zachovávány předpisy o odměnách za tato vystoupení.

Pořádání veřejných produkcí a podniků lidové zábavy a dozor na ně

§ 9

(1) Veřejnými produkcemi podle tohoto zákona jsou veřejnosti přístupná vystoupení estrádních umělců a artistů (veřejné produkce estrádní) nebo samostatná vystoupení artistů (veřejné produkce artistické), pokud nejde o koncertní a jiné hudební produkce nebo o představení divadelní a filmová. Za veřejné produkce artistické se považují i veřejnosti přístupná vystoupení cirkusová a varietní, jakož i všechna jiná vystoupení podobné povahy.

(2) Podniky lidové zábavy se rozumějí zejména lidové slavnosti, taneční zábavy, lunaparky a pod.

§ 10

(1) Pořadatelé veřejných produkcí a podniků lidové zábavy mohou být zejména kulturně osvětová zařízení národních výborů, dobrovolné společenské organizace i jejich složky, jednotná zemědělská družstva a podniky socialistického sektoru z oboru pohostinství, lázeňské péče a cestovního ruchu.

(2) Veřejné artistické produkce mohou pořádat také fyzické osoby, kterým k tomu udělil pro svůj obvod oprávnění odbor školství a kultury rady krajského národního výboru.

§ 11

Pořádání veřejných produkcí a podniků lidové zábavy povolují odbory školství a kultury rad okresních národních výborů; pořádání tanečních zábav povolují výkonné orgány místních národních výborů.

§ 12

Za ideovou a uměleckou úroveň veřejných produkcí odpovídají jejich pořadatelé, organizace, které veřejnou produkci nebo vystoupení účinkujících zprostředkují, jakož i jednotliví účinkující.

§ 13

Dozor nad veřejnými produkcemi a podniky lidové zábavy vykonávají odbory školství a kultury rad okresních národních výborů, které mohou tuto působnost přenést na výkonné orgány místních národních výborů.

Ustanovení závěrečná

§ 14

Ministerstvo školství a kultury vydá v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány podrobné předpisy k provedení tohoto zákona, zejména o povolování činnosti artistické fyzickým osobám, o povolování veřejných produkcí a podniků lidové zábavy a o provádění dozoru na ně.

§ 15

- (1) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují
- a) na veřejné produkce a podniky lidové zábavy bez vstupného pořádané na veřejných prostranstvích při příležitosti státního svátku, dne 1. května a ve významných dnech republiky,
 - b) na veřejné produkce bez vstupného pořádané dobrovolnými organizacemi sdruženými v Národní frontě, pokud účinkující neobdrží odměnu za výkon,
 - c) na produkce souborů československé lidové armády a ostatních ozbrojených sborů, určené pro příslušníky těchto sborů,
 - d) na veřejné produkce škol, při kterých účinkují jen žáci nebo studenti.

(2) Ustanovení § 7 odst. 3 se nevztahuje

- a) na veřejné produkce souborů československé lidové armády a ostatních ozbrojených sborů a jejich příslušníků konané na podkladě služebního příkazu k účinkování,
- b) na veřejné produkce souborů a sólistů lidové tvořivosti, pokud účinkují bez odměny za výkon.

§ 16

Zrušují se

1. zákon č. 69/1948 Sb. o hudební a artistické ústředně,
2. vyhláška č. 55/1949 Sb., o koordinaci koncertních a artistických produkcí,

jakož i všechna jiná ustanovení dosavadních předpisů o věcech upravených tímto zákonem,

§ 17

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne vyhlášení; provede jej ministr školství a kultury v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dr. Kahuda v. r.